

Jimena's TEMPELWONDER

Glenda Mendez de Lopez
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Jimena was zenuwachtig. Maar ze wist dat de Heer haar zou helpen.

Dit verhaal vond plaats in Guatemala.

Jimena ging in de auto zitten en deed haar gordel om. Zij ging met haar ouders naar de tempel. Ze zou zich voor het eerst in de tempel laten dopen. Papi zou haar voor enkele voorouders dopen. Jimena kon niet wachten!

Maar toen dacht Jimena aan iets waardoor ze in paniek raakte. 'Papi,' zei ze, 'hoe zit het met mijn pomp?'

Jimena had diabetes type 1 (suikerziekte). Om gezond te blijven, droeg ze altijd een klein apparaatje, een zogenaamde insulinepomp,

om haar bloedsuikerspiegel onder controle te houden. Ze werd ziek als ze te lang zonder haar pomp rondliep.

'Mag ik die in de tempel dragen?' vroeg Jimena. Haar hart klopte snel. 'En als ik het water in ga?'

'Het komt goed,' zei Papi. 'Je kunt je pomp dragen tot je het water in gaat. Zodra je uit het water komt, kan Mamá je helpen om hem weer om te doen.'

Mamá knikte. 'En als je je tijdens het dopen niet goed voelt, dan kun je dat tegen Papi

zeggen en stoppen.' Mamá kneep in haar hand. 'We zijn de hele tijd bij je.'

'Oké,' zei Jimena. Ze was nog steeds zenuwachtig. Maar door Mamá en Papi voelde ze zich al een beetje beter.

Toen ze aankwamen, hield Jimena de hand van Mamá en Papi vast terwijl ze richting de tempeldeur liepen. Zodra ze naar binnen ging, kreeg Jimena een warm, geruststellend gevoel. Ze wist dat de Heilige Geest haar vertelde dat haar hemelse Vader haar zou helpen, al was ze zenuwachtig. Zoals Papi zei: alles zou goed komen.

Jimena trok witte kleren aan. Toen hielp Mamá haar pomp afdoen. 'Het is maar voor een paar minuten,' zei Mamá. Ze gaf Jimena een knuffel.

Jimena stapte het water in. Papi stond op haar te wachten. Hij stak zijn hand uit en hielp haar de trap af.

Papi sprak het doopgebed uit en dompelde Jimena onder water. Toen ze weer naar boven kwam, glimlachte Jimena. Daarna liet ze zich nog een paar keer dopen.

'Is alles in orde?' fluisterde Papi in haar oor.

'Ja!' zei Jimena.

Papi doopte haar voor nog een paar mensen.

'Kun je er meer doen?' vroeg hij opnieuw.

'Ja!' zei Jimena.

Na de laatste doop hielp Mamá Jimena met haar pomp en controleerde ze Jimena's bloedsuikerspiegel. Mama glimlachte. Die was normaal! Het was alsof Jimena haar pomp helemaal niet had afgedaan.

Daarna gingen ze naar een kleinere ruimte. Papi legde zijn handen op Jimena's hoofd. Hij bevestigde haar als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor de mensen voor wie ze was gedoopt. Nu konden haar voorouders ervoor kiezen om lid van de Kerk van Jezus Christus te worden!

Tijdens de thuisavond die week erna vertelden Jimena en haar ouders over hun tempelbezoek. 'De tempel is het huis van de Heer,' zei Papi. 'Door naar de tempel te gaan, kunnen we wonderen meemaken.'

'Wat voor wonderen?' vroeg Jimena's broertje Pablo.

'Ik was bang om mijn insulinepomp af te doen,' zei Jimena. 'Maar tijdens het dopen, voelde ik me niet ziek. Het was een wonder!' Jimena glimlachte. 'En hoewel ik bang was, voelde ik me rustig door de Heilige Geest. Dat was ook een wonder.' ●

ILLUSTRATIES: ALYSSA PETERSEN

Hoe heeft de Heilige Geest jou geholpen om je rustig te voelen?